

[Dorte Bennedsen]

rinsen sagde, var, at det, der var interessant og det, der var vigtigt, var, hvad der sivede ud fra landbruget, og ikke, hvad der blev anvendt.

Jeg bliver nødt til at spørge fru Hanne Severinsen, hvorfor i alverden hun så støttede vandmiljøplanen, som jo præcist fokuserede på anvendelsen, på hvor mange tons gødning landbruget skulle bruge mindre i løbet af en given periode. Hvis fru Hanne Severinsen mener, at det var helt irrelevant, så kan det undre mig, at hun har accepteret vandmiljøplanen. Men det har hun, og hun har også accepteret, at hvis landbruget ikke levede op til denne målsætning, så skulle man nu – og det må jo være snart – overveje afgifter på området.

Fru Hanne Severinsen mente også, at vi skulle have betaling for klager. Nu er hun ikke jurist, men jeg vil godt spørge hende, om det ikke skurrer i hendes ører, at vi laver en lovgivning, der på en række områder næsten forpligter eller i hvert tilfælde lægger stærkt op til, at en række organisationer skal være klageberettigede, fordi vi mener, det er godt at have dem som klageberettigede. På den ene side pålægger vi dem altså en opgave, og på den anden side siger vi: I øvrigt skal I betale for at udføre den opgave, vi har pålagt jer. Skurrer det slet ikke i fru Hanne Severinsens ører?

Formanden:

Fru Hanne Severinsen har ordet for en kort bemærkning, og så vender vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til hr. Leif Hermann og fru Dorte Bennedsen angående klageadgang:

Det, der er tale om, er, at hvis man fortsætter med at klage i sager, hvor man faktisk finder ud af, at den gældende retstilstand er sådan, som den er, så er det lidt tåbeligt at blive ved. Jeg går ud fra, at man godt kan finde ud af i de forskellige organisationer, hvordan man skal håndtere det her.

Når det gælder spørgsmålet om landbruget, vil jeg sige til hr. Trøjborg, at jeg mener, at vi med vandmiljøplanen i høj grad har taget fat i det, han mente vi ikke havde taget fat i. Det, som jo ligger i vandmiljøplanen, er, at der skal være gødningsplaner og markplaner for de enkelte marker. Det er det, der er det interessante,

men det kan vi altid få en diskussion om på et senere tidspunkt.

Knud Lind (FP):

Skulle jeg sige noget rosende til miljøministeren i dag, så skulle det være, at Venstre og Konservative faktisk virker meget konfliktsky i dag. Miljøministeren har sandelig fået banket dem på plads i forhandlingerne.

Så vil jeg sige til fru Hanne Severinsen: Selv om miljøet bliver bedre, så er der jo et gammelt ord, der hedder: »Den, der dør af skræk, skal begraves i en rendesten«, og det er jo ikke sikkert, at den er ren, selv om miljøforholdene er blevet forbedret.

Miljøministerens redegørelse handler naturligvis om egne foreteelser i form af en opremsning af indholdet i de fire nye miljølove plus loven om Naturklagenævn, og det er der jo ikke noget at sige til.

Indledningsvis siger ministeren reelt, at Danmarks miljø er blevet forringet gennem omfattende miljølovgivning, hvorefter ministeren laver fem nye love, som skulle være meget bedre end de tidligere miljølove, som har skadet naturen. Hvis ministerens indledende argumentation holder stik, så skulle der slet ikke være nogen miljølove, og man skulle i hvert fald ikke lave fem nye.

Det var indledningen.

Regeringen har tidligere slået til lyd for, at amterne skulle nedlægges som et led i besparelserne. Med miljøministerens nye love bliver der lagt endnu mere administration ud til amterne. Man siger ét ude i de små forsamlingshuse og gør noget andet på tinge. Miljøministeren taler så smukt om decentralisering af miljølovgivningen, og samtidig nedlægger man de centrale fredningsnævn og sandflugtskommissioner, ligesom den nære kontakt med vandløb, som kommunernes miljøudvalg har haft, helt og holdent forsvinder i amterne. Er det decentralisering, spørger jeg blot.

Kalder ministeren de mange ministerbeføjelser, som findes i lovforslagene, for decentralisering? »Klare og overskuelige love gør det lettere for borgerne«, siger ministeren. Det samme gælder de frie erhverv. Kan man kalde love, der bygger på ministerbeføjelser, for klare og overskuelige? Selvfølgelig kan man ikke det.

Da jeg læste miljøministerens redegørelse, kom jeg af en eller anden mærkelig grund til at